

Jezus spreekt ons aan (4)

Op biddag staan we speciaal stil bij Gods goede zorg, ons dagelijkse leven, ons werk en de aardse zegeningen die God wil geven. Maar is dat niet ook gevaarlijk? Kan bidden op biddag niet een soort alibi vormen om vervolgens, onder de zegen van de Here, op te gaan in ons dagelijkse leven? Past bidden voor gewas en arbeid wel bij het gebod 'Richt u op wat boven is, niet op wat op aarde is' (Kol. 3:1-2)? Bij deze vragen helpen bijbelteksten als 1 Timoteüs 4:4-5 en Lucas 11:3, en ook het gegeven dat de bijbel het aardse en alledaagse steeds weer gebruikt als beeld voor het geestelijke. Zo is het ook in de gelijkennis van de zaaier (andere bijbelplaatsen waarover 'zaad' en 'zaaien' wordt gesproken: Mar.4:26,31; Joh.12:24; 1Kor.15:42-44; 2Kor.9:6,10-11; Gal.6:8; 1Pet.1:22-25; 1Joh.3:9).

Het zaad: woord van Christus

(vers 14) De gelijkennis is erg bekend. Het is van belang om achter het mooie beeld te kijken naar de werkelijkheid die Jezus ermee bedoelt: het gaat over onszelf en over onze manier van omgaan met Gods Woord. Dat Woord is dat Jezus ons aankijkt (met de ogen van de Vader), ons aanspreekt (de Zoon is zelf het Woord) en ons aanraakt (door het werk van zijn Geest). Het beeld van het zaad maakt daarbij ook duidelijk dat elk afzonderlijk Woord van Christus in ons gezaaid wil worden om vrucht te dragen in ons leven. Het gaat er niet zozeer om dat we het Woord in zijn totaliteit aanvaarden (dat uiteraard ook), maar dat de uitspraken waarmee we worden aangesproken landen in ons hart en leven: 'Kom, volg mij'; 'Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaren'; 'Wees niet bezorgd'; 'Heb elkaar lief'; 'Luister naar mijn stem'; 'De Heer is mijn herder'; 'Zie uit naar de komst van Jezus'.

In deze gelijkennis is Jezus Christus zelf de zaaier: hij zaait in onze levens het Woord van zijn Vader. Maar is Hij ten diepste niet ook zelf het zaad? Het gaat erom dat het Woord van God, dat is Christus (Joh.1:1-4), woont in ons hart

Wie karig zaait, zal karig oogsten; wie overvloedig zaait, zal overvloedig oogsten.

- 2 Korintiërs 9:6 -

(Ef.3:17), zodat ons leven door Hem vruchtbaar wordt (Joh.15:1-8).

Horen, aanvaarden, vrucht dragen

(vers 20) In vers 20 tekent Jezus drie fases in het proces van wat er in onze levens gebeuren moet met het zaad. Let op: het gaat hier niet in de eerste plaats over evangelisatie, dat wij het zaad zaaien en het verder aan God overlaten, maar over onszelf! De kernvraag is: hoe gaan we om met het Woord van Christus dat we horen in de prediking, in het lezen van de bijbel, in geloofsgesprekken die we met elkaar voeren? De drie fases van Marcus 4:20 vinden we ook in Matteüs 13:23 en Lucas 8:15.

1. Horen (Mat.: 'horen'; Luc.: 'met een goed en eerlijk hart luisteren'): horen is de eerste fase. Daar begint het maar daar kan het niet stoppen. Wie alleen maar hoort, zal niet verder komen dan een mening of een discussie over het gehoorde Woord. Het horen moet ook gebeuren vanuit een open houding.

2. Aanvaarden (Mat.: 'begrijpen'; Luc.: 'koesteren'): het gehoorde Woord moet landen en aanvaard worden: 'zo spreekt de Here in mijn leven'. Het Woord moet tijd en gelegenheid krijgen om te landen en te wortelen. Een oppervlakkige, snelle en vluchtige levensstijl maakt dat onmogelijk. Ook de gedachte 'ik weet het allemaal al' maakt aanvaarding moeilijk. Wie het Woord aanvaardt en koestert, zal er graag in geloofsgesprekken met anderen over spreken.

3. Vrucht dragen (Mat.: 'vrucht dragen'; Luc.: 'door standvastigheid vrucht dragen'): daar gaat het uiteindelijk om. Woorden die geen vrucht dragen in ons leven, niet een levensveranderende uitwerking hebben, zijn ten diepste niet gehoord en aanvaard. Die uitwerking wil zichtbaar zijn juist in ons alledaagse leven, in de vrucht van de Geest (Gal.5:22) en de bereidheid God in Christus alle eer te geven.

Het verstikte zaad

(vers 19) Heel concreet wijst Jezus aan hoe de gewone, alledaagse dingen een sta-in-de-weg kunnen zijn voor het Woord: a) de zorgen om het dagelijks bestaan, b) de verleiding van de rijkdom en c) onze verlangens naar allerlei andere dingen. Heel herkenbaar ook, omdat er zoveel dingen zijn die we daadwerkelijk belangrijker vinden dan

Wie uit God geboren is zondigt niet, want Gods zaad is blijvend in hem. - 1 Johannes 3:9 -

de vertrouwelijke omgang met de Here (ook al belijden we met de mond iets anders).

Laat biddag vooral ook een moment zijn om God te vragen ons door zijn Geest zo te leiden, dat Christus steeds meer onze grootste schat en rijkdom wordt, en dat de liefde van de Vader voor ons het allerkostbaarste wordt wat we ons kunnen voorstellen. Dat gaat ver boven alle aardse zegeningen en tegenslagen uit!

Bronwater in de kleine groep

a. Het ijs breken

Vertel iets over je ervaringen met tui-nieren.

b. Jezus centraal stellen

Lees samen: Marcus 4:1-20. Wat is voor jou het belangrijkste leermoment in deze gelijkennis?

c. Elkaar bemoedigen

Praat samen door over deze vragen:

- Houd jij van het Woord van God? Waarin komt dat tot uitdrukking?
- Wat vind je ervan om te zeggen dat Jezus in deze gelijkennis zowel de zaaier als het zaad is?
- Welke concrete zorgen, verleidingen en verlangens maken het voor jou moeilijk om Jezus' woorden te aanvaarden en vrucht te laten dragen?
- Welke woord van Jezus draagt in jouw leven het meeste vrucht?

d. Zich naar buiten richten

Realiseer je dat jouw christelijke levensstijl als vrucht van het gezaaide Woord in jouw leven door de Geest een krachtig evangelisatiemiddel is.

Vraag je dus niet bezorgd af: 'Wat zullen we eten?' of: 'Wat zullen we drinken?' of: 'Waarmee zullen we ons kleden?' - Matteüs 6:31

